

စိုးဘုန်းနိုင်

ပင်လယ်ကွန်ရက်

ဝတ္ထုတိုမျှ ၁ :

အမှာ စာ
ကျွန်တော်နှင့် ဒုတိယပင်လယ်

၁၀ နှစ်ကျော်ကြာ ပင်လယ်ထဲတွင် ကျင်လည်ခဲ့သော ကျွန်တော်သည် ထိုပင်လယ်နှင့် နပန်းလုံးရင်း ထိုပင်လယ်အငွေ့အသက်များကို စုပ်ယူမိခဲ့ကာ ထိုစုပ်ယူထားမိသော အငွေ့အသက်များ သည် အမြဲတေအဖြစ် ဖွဲ့တည်လာခဲ့ပြီး ထိုဖွဲ့တည်လာသော အမြဲတေကို သန့်စင်အောင် ဖန်တီးထုတ်လိုက်မိသည့်နောက် ပင်လယ်ကွန်ရက်ဝတ္ထုတိုများ မွေးဖွားလာခဲ့ရသည်။ ။ အချို့သော အငွေ့အသက်တို့ က အောင်းမြဲအောင်းလျက် ရှိနေဆဲဖြစ်ပြီး အချို့ကတော့ ကျွန်တော့် တားမြစ်မှုကြောင့် ရင်ထဲက တိုးထွက် လာပြီးမှ မျက်နှာငယ်စွာ ဆုတ်သွားကြရသည်။ ။ ကျွန်တော်၏ ပင်လယ်အတွေ့အကြုံများ သည် ဝတ္ထုတိုများ အဖြစ် ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပြီဖြစ်ရာ ထိုဝတ္ထုတိုများ သည် ကျွန်တော်၏ ဒုတိယပင်လယ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ။

လွန်ခဲ့သော (၄)နှစ်ခန့်က ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ကိုမိုးကျော်က ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်းတစ်ခု စတင်တော့မည်ဖြစ်၍ ကျွန်တော့်ထံမှ ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် တစ်အုပ်ပေးဖို့ တောင်းသည်။ ။ မိတ်ဆွေများ ၊ စာဖတ်ပရိသတ်များကလည်း ပင်လယ်ဝတ္ထုတိုများ ချည်း စုထုတ်ဖို့ အကြံပေးကြသည်။ ။ ထို့ကြောင့် ပင်လယ် ဝတ္ထုတိုများ စုစည်းကြည့်သောအခါ ပင်လယ်ဝတ္ထုတို (၁၀)ပုဒ်သာ ကျွန်တော် ရေးဖြစ်ခဲ့သည် ကို တွေ့ရသည်။ ။ ယခုပေါင်းချုပ်ထုတ်သည့်အချိန်ကျတော့ ပင်လယ်ဝတ္ထုက ၂၀

ကျော်ရှိနေပြီဖြစ်ရာ အချို့ဝတ္ထုများကို ချန်ထားရစ်ရတော့သည်။ ။

ပင်လယ်ထဲတွင် (၁၀)နှစ်ကျော်ကြာမြင့်ခဲ့သည့် ကာလတွင် ကျွန်တော်သည် ဆရာဆောင်းဝင်းလတ်၏ ဝတ္ထုတိုများကိုဖတ်ပြီး သဘောကျနေခဲ့ကာ ပင်လယ်ဝတ္ထုတိုများကို စမ်းရေးကြည့်နေခဲ့သည်။ ။ ကျွန်တော့် ဝတ္ထုတိုများ မဂ္ဂဇင်း တွင် ပါလာချိန်မှာ တော့ ဆရာမမိချမ်းဝေ၏ ပင်လယ်ဝတ္ထုတိုများကို ကျွန်တော်တို့ ဆက်တိုက်ဖတ်နေရပြီဖြစ်သည်။ ။ ပင်လယ်ဝတ္ထုတိုရေးမည်ဟု စိတ်ကူးမိသည့်အချိန်တွင် ရှေ့ကရှိနေခဲ့သော ထိုဆရာ၊ ဆရာမတို့ ၏ ဝတ္ထုတိုများ နှင့် မတူအောင် ကျွန်တော်ရေးဖို့ ကြိုးစားသည်။ ။ တစ်နည်းအားဖြင့် ထိုဆရာ ဆရာမများ ကိုယ်တိုင်တွေ့ကြုံရန် မလွယ်သည့်အကြောင်းအရာမျိုးကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ ။

ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်တော်၏ ပင်လယ်ဝတ္ထုတိုများ တွင် ပင်လယ်နှင့်ပတ်သက်ဆက်နွယ် နေသော ပတ်ဝန်းကျင်၏ အငွေ့အသက်များကိုသာ အများ ဆုံးတွေ့ကြရပေမည်။ စာဖတ်ပရိသတ်နှင့် အစပ်အဟပ်တည့်အောင်လည်း ချိန်ဆ၍ ရေးခဲ့ပါသည်။ ။ ဝတ္ထုရေးသည့်အခါ ကျွန်တော်၏ လောကအမြင်ကို မျှဝေကြည့်လိုသည့် အာသီသရီနေသဖြင့် ထိုအာသီသ၏ တွန်းအားကြောင့် ပကတိပင်လယ်မှ သည် လောကပင်လယ်ဘက်သို့ ထိုးထိုးထွက်လာကာ ကျွန်တော့်အတွက်လည်း နောက်ထပ် ပင်လယ် (ဒုတိယပင်လယ်)နှင့် တွေ့ကြုံလာရသည်။ ။

၂၀၀၄ ခုနှစ်က ကျွန်တော်၏ ပထမဆုံးဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်သော ချိန်သားကိုက် အမှတ်တမဲ့များ ဝတ္ထုတိုစု စာအုပ်ကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ ။ ချိန်သားကိုက်အမှတ်တမဲ့များ ဝတ္ထုတိုစုက ဝတ္ထုတိုများ နှင့်စာလျှင် ယခုဝတ္ထုတိုများက စာဖတ်သူ၏ ရင်နှင့် ပို၍ များများ တိုက်ဆိုင်မိမည်ဟု ထင်သည်။ ။ ကျွန်တော်သည် ဝတ္ထုတိုရေးခြင်းထက် ဝတ္ထုတိုဖတ်

ခြင်းကို ပိုမိုလုပ်ဖြစ်နေလေရာ ဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်ဖတ်ချိန်တွင် ရေးသူနှင့် ဖတ်သူတို့ ၏ ကိုယ်ခံအားချင်း ထိပ်တိုက်တွေ့ကြရတတ်သည် ကို တွေ့ရသည် ။ ဝတ္ထုတိုတွင် ရေးသူက အစဖော်ပေးလိုက်ရုံသာ ဖော်ပေးလိုက်ပြီး ဝတ္ထုဖတ်သူက ပို၍ များများ ဝင်ပါရခြင်းကို ကျွန်တော် သဘောကျသည် ။ ယင်းကဲ့သို့သော ဝတ္ထုတိုမျိုးကို ကျွန်တော် ဖတ်ရတာ အားရသည် ။

အပြောကျယ်တဲ့ ပင်လယ်၊ ဘဝပင်လယ် စသည် ဖြင့် ပင်လယ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်တို့ ပြောလေ့ရှိပါသည် ။ ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော်၏ ပင်လယ်ဝတ္ထုတိုများ တွင် ပင်လယ်ကို စာဖတ်ပရိသတ်၏ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ဘဝထဲ သယ်လာပေးခဲ့သလို စာဖတ်ပရိသတ်နှင့် ကျွန်တော်၏ ပတ်ဝန်းကျင်၊ ဘဝတို့ ကို ပင်လယ်ထဲ သယ်ဆောင်သွားခြင်းဖြင့် လွန်းထိုးခေါက်ပြန် ခရီးသွားခိုင်းထားပါသည် ။ ပင်လယ်ကို မမြင်ဖူးသူများ ပင်လျှင် ပင်လယ်ထဲက ဒါတွေဒါတွေဟာ ငါ့ ပတ်ဝန်းကျင်က ဒီဟာဒီဟာတွေလိုပါပဲလားဟု ထင်စရာရှိနေပါလိမ့်မည်။ ပင်လယ်ဝတ္ထုတိုများ ရေးသည့်အခါ ကျွန်တော်၏ လွတ်လပ်စွာဖန်တီးတတ်သော အလေ့ကို လျှော့ချထားခြင်းဖြင့် ပင်လယ်နှင့် ပရိသတ် ပိုမိုထိတွေ့နိုင်အောင် ကျွန်တော် ရေးပါသည် ။

မကြာသေးမီကပင် ကျွန်တော်သည် ဆရာနတ်နွယ် မြန်မာပြန်သော မိုဗီဒစ် ပင်လယ်ဝတ္ထုရှည်ကြီးကို ဖတ်ခဲ့ရသည် ။ အရေးအသားကအစ ကျွန်တော် သဘောကျသည် ။ ကျွန်တော် ရေးချင်သော်လည်း မရေးရဲသော၊ ရေးရမှာ လက်တွန့်နေသော အရေးအသားမျိုးကို အားကျဖွယ် ဖတ်ရသည် ။ ပရိသတ်များများ ဖတ်မိစေချင်သည့်စိတ်က ဦးဆောင်နေခဲ့သဖြင့် မရေးဖြစ်တာလည်း ပါသည် ။

ကျွန်တော်ရေးခဲ့ပြီးသမျှ ဝတ္ထုတိုများ ၏ ဆယ့်ငါးရာခိုင်နှုန်းလောက်ပင် မရှိသော ပင်လယ်ဝတ္ထုများ အကြောင်းကို ရေးဖော်များကရော၊ ဆရာများကရော၊ စာဖတ်ပရိသတ်ကရော အမှတ်တရထုတ်ပြောကြ၊ ဝေဖန်ကြသောအခါ ထိုပင်လယ်ဝတ္ထုတိုများ သည် သူတို့ နှင့် အစပ်အဟပ်တည့်ကြ၍ သာ ဖြစ်ပါမည်။ ထို့အပြင် နယ်စိမ်းပယ်စိမ်းက အကြောင်းအရာမျိုးဖြစ်သဖြင့် သဘောကျသွားကြတာမျိုးလည်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ပင်လယ်ဝတ္ထုတိုတွေ ကျွန်တော်ရေးဖြစ်ပါဦးမည်။ အခါအခွင့်သင့်လျှင် ဝတ္ထုရှည်ကြီး တစ်ပုဒ်တလေလည်း ရေးကြည့်ချင်ပါသေးသည်။ ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ပင်လယ်ကွန်ရက်ဝတ္ထုတိုများ စာအုပ်ကို ထုတ်ဖြစ်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ ကျွန်တော် ကျင်လည် အသက်မွေးခဲ့ရသော ပင်လယ်အား အပိုင်းအစကလေးတစ်ခုမျှလောက်တော့ ပြန်ပေးဆပ်နိုင်ခဲ့သည် ဟု ဆိုရပါမည်။ ကျွန်တော်သည် ပင်လယ်ကို မုဒိတာစိတ်ဖြင့် ရေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်ကိုလည်း ပြန်တွေးမိသည်။ ။ လူသားက ပင်လယ်ကို အသုံးချ၍ လူသားအချင်းချင်း ကူးလူးဆက်ဆံရေးအတွက် တီထွင်ကြံဆ ဖြတ်ကျော်ရင်း ပင်လယ်ကို အမျိုးမျိုး အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ခဲ့ကြသည်။ ။ ချစ်သောပင်လယ်သည် ကုန်းပေါ်ရောက်လာသော ကျွန်တော့်ကို ဒုတိယပင်လယ်အနေဖြင့် ဖြည့်ဆည်းပေးနေဆဲဖြစ်သည် ကို ကျေးဇူးတရားအနေဖြင့် ကျွန်တော် မှတ်ယူထားသည်။ ။ ထို့ကြောင့်လည်း ပင်လယ်ကို မုဒိတာဖြင့် ကျွန်တော် ဆက်ဆံပါသည်။ ။

ပင်လယ်နှင့် ရင်းနှီးကာ ပင်လယ်ဝတ္ထုတိုများ ရေးသားနိုင်ခဲ့ခြင်းအတွက် ပင်လယ်ထဲလွှတ်ထားခဲ့သော ကျွန်တော့် မွေးမေမေကို ကျွန်တော် ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ ။ ထိုပင်လယ်ကြောင့်ပင် ကျွန်တော်နှင့် မေမေအကြားက သံယောဇဉ်ကို ပို၍ ဖော်ပြနိုင်ခဲ့သည် ဟု ကျွန်တော် ခံ

ယူထားသည်။ ။ ပင်လယ်ဝတ္ထုတိုများ ပြန်လည် ရေးသားနိုင်ခြင်းဖြင့် မေ
မေအတင်းလွှတ်ထားခဲ့သော ပင်လယ်ထဲတွင် ကျွန်တော် အဆင်ပြေပြေ
နေနိုင်ခဲ့သည်။ ။ မေမေအား ငြိုငြင်ခြင်းမရှိခဲ့ကြောင်းကို သက်သေပြနိုင်
ခဲ့ပါပြီ။ မေမေကတော့ ကျွန်တော့် ပင်လယ်ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် ကလေး
ကို မြင်နိုင်ခွင့် မရှိတော့ပါ။ ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းကြေကွဲရသည့်အချိန် ဖြ
စ်ပါသည်။ ။ ယခုအချိန်ထိ ရေမကူးတတ်သော ကျွန်တော့်ကို ပင်လယ်က
ဆယ်နှစ်ကျော် အမေ့ကိုယ်စား စောင့်ရှောက်ခဲ့လေသည်။ ။

ယခုဝတ္ထုတိုများ နှင့် ပတ်သက်၍ မွေးမေမေနှင့် ပင်လယ်ကို ကျေး
ဇူးစကားဆိုပြီးသောအခါ ယခု ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဦးမျိုး
ခင် (ထန်းရိပ်ညို)၊ ဆရာညိုထွန်းလူ၊ ဆရာသိုက်ထွန်းသက်၊ ဆရာဆူးငှ
က်၊ ဆရာညီပုလေး၊ ဆရာကိုငြိမ်း (မန္တလေး)၊ ဆရာပိုင်စိုးဝေ၊ ဆရာစိုး
အောင် (မန္တလေး)၊ ဆရာမောင်ဖူလုံ(ပုသိမ်ကြီး).. စသော မန္တလေးက အ
စ်ကိုများ ၊ မျက်နှာဖုံးပန်းချီရေးပေးသော ဆရာဦးခင်မောင်စန်း (မန္တ
လေး ပန်းချီ ပန်းပု ကျောင်းအုပ်ကြီး) နှင့် ဒီဇိုင်းပြုလုပ်ပေးသော ကိုအံ့
ဘွယ် (stars) ၊ မေတ္တာဖြင့် ကယ်ရီကေးချား ရေးဆွဲပေးသော (ကို)ကော
င်းဇော်၊ စာအုပ်ထုတ်ဝေနိုင်ရေး အတွက် အစအဆုံးကြိုးပမ်းပေးခဲ့သော
ဆရာကောင်းကျော်(စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်)၊ ကိုလွမ်းဝေနိုင်၊
ကိုရဲကျော်မြင့်၊ ကိုသျှိုသူအောင်၊ ကိုမျိုး(မြန်မာစာ)... စသော ရန်ကုန်က
မိတ်ဆွေများ နှင့် ကျွန်တော့် ဝတ္ထုတိုများကို ဖော်ပြခဲ့ကြသည့်
မဂ္ဂဇင်းများ ၊ အယ်ဒီတာများ နှင့် ဖတ်ရှုခဲ့ကြသော စာဖတ်ပရိသတ်များ
၊ စာအုပ်ထုတ်ရန် တိုက်တွန်းခဲ့ကြသူများ နှင့် အားပေးခဲ့ကြသူအားလုံး
ကို အမှတ်တရ မှတ်တမ်းတင်လိုက်ရပါသည်။ ။

အောင်မြင်ပါစေ

*

ငါးဆရာပွဲနင်း

ရနောင်းမြို့၊ စဖန်ပလားကမ်းရှိ ကိုယ်ပိုင်ရေဆင်းတံတားတစ်ခုတွင် ဆိုက်ကပ်ထားသော ငါးဘုရင် ငါးဖမ်းစက်လှေပေါ်မှ မြောက်အိုးဖောက် သံတို့ အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်လာပြီးသည့်နောက် လှေကို တံတားမှ စတင်ခွာထွက်လိုက်သည်။ ။ မနက်စောစောကတည်းကပင် သူ့အလုပ်နှင့်သူ ရှုပ်နေခဲ့သော ငါးလှေပိုင်ရှင် ထိုင်းနိုင်ငံသူ အမျိုးသမီးကြီးမှာ သူ့လှေပေါ်မှ လှေသားများကို လက်ငွေယမ်း၍ နှုတ်ဆက်နေလေသည်။ ။

မနက်စောစောကတည်းက သူ့လှေအတွက် သူ ပြင်ဆင်နေရတာတွေက အတော့်ကို များ လှသည်။ ။ လှေထဲသို့ ကိုယ်တိုင်ဆင်း လာပြီး လှေရှိ ဘုရားစင်မှ ပန်းအိုးများကို ပန်းအသစ်လဲသည်။ ။ သောက်တော်ရေ၊ သုံးဆောင်တော်ရေ အသစ်လဲလှယ်သည်။ ။ ပြီးနောက် ဘုရားကန်တော့ပြီး ဆုတောင်းသည်။ ။ ဘုရားရှိခိုးပြီးနောက်မှာ တော့ တရုတ်သွေးပါဟန်တူသော ထိုအမျိုးသမီးကြီးသည် လှေဦးထိပ်သို့သွားကာ အမွှေးတိုင်များကို မီးရှို့ပြီး လှေဦးကို အကြိမ်ကြိမ်ဦးခိုက်ကာ ပါးစပ်ကလည်း တတွတ်တွတ် ရွတ်နေသည်။ ။

လှေဦးထိပ်တွင် အမွှေးတိုင်များ စိုက်ထူလိုက်ပြီးနောက် အမွှေးနံ့သာ အရည်များ ထည့်ထားသော ရေခွက်ကို ယူလိုက်ကာ အကိုင်းအခက်ကလေးတစ်ခုဖြင့် နံ့သာရည်ထဲနှစ်ကာ လှေဦးကို ပက်ဖျန်းသည်။ ။ ပါးစပ်ကလည်း ထုံးစံအတိုင်း တတွတ်တွတ် ရွတ်နေပြန်သည်။ ။

သူ အခုလို သူ့အလုပ်နှင့်သူ ရှုပ်နေချိန်တွင် ပင်လယ်ပြင်သို့ ငါးဖမ်း ထွက်တော့မည့် လှေသားတွေကလည်း သူတို့ လုပ်စရာရှိတာတွေကို လုပ်ရင်း လှေထဲတွင် လှုပ်ခတ်၍ နေသည်။ သည် အထဲတွင် ငါးဆရာ ပဲ့နင်းဖြစ်သော ကိုကံကြီးမှာ ပို၍ အလုပ်များ နေပုံရကာ သူ့အသံတွေကလည်း ပုံမှန်ထက် ပို၍ ကျယ်လောင်နေသည် ဟု ထင်ရသည်။

ငါးဆရာပဲ့နင်းအဖြစ် သည် လှေတွင် ကိုကံကြီးလုပ်လာခဲ့သည် မှာ ငါးနှစ်ကျော်၍ ခြောက်နှစ်အတွင်းသို့ပင် ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ သည် ငါးလှေသို့ ကိုကံကြီး ပဲ့နင်းအဖြစ် ရောက်ရှိလာခဲ့သည့် အချိန်တုန်းက သည် လှေတွင် ငါးဆရာတစ်ယောက် ရှိနေသည်။ ယင်း ငါးဆရာ လက်ထက်တွင် ငါး များများ စားစား မရဘဲ ကိုကံကြီးရောက်ပြီးမှ ငါးဆရာ မလိုက်ဖြစ်သောအခေါက် တစ်ခေါက် တွင် ငါးတွေ လှေအပြည့်ရသွားခဲ့သည်။

ကိုကံကြီး ကံကောင်းတာလည်း ပါမည်။ ယင်းတစ်ခေါက်မှာ လည်း ခါတိုင်းအခေါက်လိုပင် ငါးသိပ်မရဘဲ ပင်လယ်ထဲလည်နေစဉ် မမျှော်လင့်သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ငါးဖမ်းပိုက်ကို ဝိုင်းဆွဲသည့်အချိန်တွင် ကျောက်ပန်းတန်းတစ်ခုကို စက်လှေနဲ့ ဝင်ဆောင့်မိသည်။ စက်လှေရဲ့ ဦးပိုင်းတွင် သံပြားတပ်ထားသဖြင့် လှေက သိပ်မထိခိုက်သော်လည်း ကျောက်ပန်းတန်းတွေကြား ခိုနေသော ငါးတွေ လန့်ဖျပ်ပြီး ထွက်ပြေးကြရင်း ပိုက်အတွင်း တိုးမိကာ ငါးတွေ အများကြီး ဖမ်းဆီးရမိလိုက်သည်။

ဝါလတ်၊ ဝါတန်း ငါးဖမ်းစက်လှေများ တွင် ငါးဆရာသည် လခကောင်းပြီး ပိုစင် (ကိုတာ) အများ ဆုံးရသူဖြစ်သည်။ ငါးဆရာက ငါးရှိသော နေရာ၊ ငါးအုပ်တွေကို ကြည့်ကာ ပိုက်ဝိုင်းကို ချရသည်။ ပဲ့နင်းက

တော့ ငါးဆရာလိုအပ်သည့် ပုံစံအတိုင်းရအောင် ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးရသည်။ ငါးဆရာမှာ ငါးလှေတွင် တစ်ထီးတစ်နန်းနေခွင့်ရသူလည်း ဖြစ်သည်။

ယခုလို ငါးဆရာ နေမကောင်းသဖြင့် မလိုက်ပါရသောအခေါက်တွင် မှ ငါးက များများ စားစား ရလာသောအခါ လှေပိုင်ရှင်က ငါးဆရာကို ထုတ်ပြီး ကိုကံကြီးကို ငါးဆရာ ရာထူးတိုးပေးလိုက်သည်။ ပဲနင်းရာ ထူးကိုလည်း လက်မလွှတ်ဘဲ ဆက်ထိန်းထားနိုင်သဖြင့် ငါးဆရာပဲနင်းဖြစ်လာကာ အထူးအခွင့်အရေးရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအဖြစ် ဟိတ်ဟန်ကြီးကြီး လုပ်နေလေတော့သည်။

ငါးလှေပိုင်ရှင်နှင့် ကိုကံကြီးမှာ အတော်ကံစပ်သည် ဟု ဆိုရပေမည်။ ကိုကံကြီးအား လှေတစ်စင်းလုံး လွှဲအပ်ထားပြီးသည့်နောက်မှာ တော့ သူ့လက် သူ့ခြေ သူလုပ်ချင်သလိုလုပ်ရင်း လုပ်ငန်းကလည်း ပို၍ အောင်မြင်နေခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း လှေပိုင်ရှင်က ကိုကံကြီးကို ဖူးဖူးမှုတ်ထားသည်။ ယခုလည်း လှေထွက်တော့မည့်အချိန် ကပ် လာပြီဖြစ်သဖြင့် သူ့လှေသားတွေကို လိုက်လံခိုင်းစေ၊ ဆော်ဩရင်း သူ့အသံတွေ ပဲ လွှမ်းလို့ နေသည်။

အိုးသူကြီး ကိုအာခေါင်ကတော့ ရိက္ခာတွေကို လှေထဲသယ်ချရန်အတွက် လှေသားနှစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်၍ အကူအညီတောင်းနေသည်။ လှေတစ်ခေါက်စာအတွက် ဆန်၊ ဆီ၊ အသား၊ ငါး၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်တို့ အပြင် မီးသွေးအိတ်နှင့် ဂက်စ်အိုးများကိုပါ လှေထဲထမ်းချကြသည်။ စက်ခန်းထဲမှ စက်ဆရာကတော့ လှေသားတစ်ဦး အကူအညီဖြင့် စက်အဆင်သင့်ဖြစ်ရေး၊ ဆီ၊ ရေ အနေအထားကို စစ်ဆေးနေသည်။ ရေစုပ်စက်ကို နှိုး၍ ရေစုပ်ထုတ်ရင်း ဆိုင်တွင် အားဖြည့်ထားခဲ့သော ဘက်ထရီ

အိုးကို သေချာအောင် ထပ်စစ်ဆေးသည် ။

သည် လှေတွင် ငါးဆရာပဲနင်း ကိုကံကြီး၊ စက်ဆရာကိုဘဦး၊ အိုးသူကြီး ကိုအာခေါင်နှင့်အတူ လှေသား ၆ ယောက်၊ ပေါင်း ၉ ယောက် ရှိသည် ။ ဝါလတ် ငါးဖမ်းစက်လှေထဲတွင် သူတို့ လှေမှာ အလတ်စားဖြစ်ပြီး ကုန်ကျငွေကတော့ ဘတ်သိန်း ၆၀ လောက်ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည် ။ ယင်း ရင်းနှီးမှုတစ်ခုလုံးကို ကိုကံကြီးလက်ထဲသို့ ဝကွက်အပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည် ။

ကိုကံကြီးမှာ လှေသား ၃ ယောက်အကူအညီဖြင့် ဝါလတ် ငါးဖမ်းပိုက်ချထားမှု အနေအထား၊ ရေခဲကန့်များ အနေအထား..စသည် တို့ ကို စစ်ဆေး၊ ဖွင့်ကြည့်ကာ နေရာပြန်ချ၊ ဖုံးအုပ်နှင့် အလုပ်ရှုပ်နေသည် ။

ရေတက်ဦးတုန်းကလောက် ရေစီးမသန်တော့သည့် အချိန်မှာ ပင်လှေ စတင်ထွက်ခွာနိုင်ရန် အတွက် စက်ဆရာအား စက်နှိုးခိုင်းလိုက်သည် ။ စက်နှိုးပြီး သိပ်မကြာမီမှာ ပင် ပိုင်ရှင် ထိုင်း-တရုတ်မမှာ လည်း သူလုပ်စရာရှိတာများ ပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်၍ သူ့လက်ထဲမှ အခက်ဖြင့် လှေတစ်လျှောက်ကို လိုက်ဖျန်းရင်း ပဲနင်းကိုကံကြီးကိုပါ ဖျန်းကာ ထိုင်းဘာသာဖြင့် တတွတ်တွတ် မှာ နေသည် ။

ကိုကံကြီးမှာ ထိုင်းတွင် နေလာတာ ၅ နှစ်ကျော်ပြီမို့ ထိုင်းစကားကိုလည်း အတော်အတန် ပြောတတ်နေပြီဖြစ်သည် ။ စက်လှေပိုင်ရှင် လှေပေါ်က ဆင်းသွားသည် ။ ထို့နောက် တံတားတွင် ချည်ထားသော ကြိုးများကို ဖြုတ်လိုက်ပြီး ပဲနင်းလက်ထဲတွင် ရှိသော စက်လီဗာကိုမြှင့်၍ ထွက်လိုက်သည် နှင့် ငါးလှေပေါ်တွင် တွဲလောင်းချထားသော မြောက်အိုးတန်းကို မီးရှို့လိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ။

ငါးလှေက လက်ပြနုတ်ဆက်ကျန်ရစ်သော ပိုင်ရှင်ကို ချန်ရစ်ခဲ့ကာ

စဖန်ပလားကမ်းခြေကို လက်ဝဲဘက်မှာ ထား၍ မောင်းထွက်လာခဲ့သည် ။ မြောက်မှ တောင်သို့ စီးဆင်းနေဆဲ ရေတက်ဦးမှာ ပင် လှေက ရေတက်ကို ဆန်ကာ မောင်းလာခဲ့ပြီ မကြာမီမှာ ပင် အနောက်ဘက်သို့သွားသော မြစ်ကြောင်းအတိုင်း ခုတ်မောင်းလာခဲ့သည် ။

ကိုကံကြီးမှာ ရနောင်းသို့ရောက်လာခဲ့ရာ ၅ နှစ်ကျော် ၆ နှစ်အတွင်း ရှိပြီမို့ သူရသည့်ငွေကို သူ့မိန်းမ မရည်မွန်က အထိန်းအသိမ်းကောင်းသဖြင့် အတော်ကလေး စုဆောင်းမိနေပြီဖြစ်သည် ။ သူ့မိန်းမ မလိုက်လာနိုင်သေးမီ ဗွေဆော်ဦး တစ်နှစ်ကျော်ကျော် လောက်ကတော့ သူ သောက်စားမှုးယစ်နေတာ များ သဖြင့် အိမ်သို့ အိမ်သုံးစရိတ်လောက်သာ ပို့နိုင်ခဲ့သည် ။

မရည်မွန် ရောက် လာပြီးသည့်နောက်မှာ တော့ သူရသည့်လခ ဘတ်တစ်သောင်းအပြင် ပိုစင်အဖြစ်ရသော တစ်လ ၂ သောင်းနှင့် ၄ သောင်းကြား ငွေတွေကိုပါ စုဆောင်းနိုင်ခဲ့သည် ။ ရလာသည့် ငွေတွေကို မရည်မွန်က ရွာပြန်ပို့ပြီး ခြံနှင့်အိမ်အပြင် လယ် ၁၀ ဧကကျော်ကိုလည်း ဝယ်ထားနိုင်ခဲ့သည် ။ ထို့ကြောင့်လည်း သည် တစ်နှစ်လုပ်ပြီးလျှင် ရွာပြန်ကာ ကိုယ်ပိုင်အလုပ်လုပ်ဖို့ မရည်မွန်က သူ့ကို ပြောထားသည် ။ သူကတော့ ဝါလတ်အလုပ်ကို စိတ်ဝင်စားတာက တစ်ကြောင်း၊ ရနောင်းမှာ က လှေနားချိန် ပျော်စရာတွေ၊ သောက်စရာတွေကလည်း ပေါဆိုတော့ ရွာပြန်ရမှာ တွန့်ဆုတ် တွန့်ဆုတ် ဖြစ်နေသည် ။

ယခုတစ်ခေါက်မှာ တော့ သူ့မိန်းမက ကလေးကျောင်းကိစ္စနှင့် ရွာပြန်သွားသဖြင့် လှေအထွက်မှာ လိုက်မပို့နိုင်ခဲ့သလို လှေပြန်ဝင်လာရင်လည်း ငွေအသုံးများများ ထုတ်မပေးဖို့ ပိုင်ရှင်ကို မှာ သွားလေသည် ။ ကိုကံကြီးမှာ အရက်ကို အလွန်ကြိုက်ပြီး မူးလာလျှင် ရစ်တတ်လွန်းသဖြင့်

သူနှင့်တည့်သော လှေလုပ်သားတွေ မရှိတော့သဖြင့် သူ့မိန်းမဘက်က
အမျိုးတွေ၊ သူ့အမျိုးတွေကိုပဲ လှေထဲခေါ်ထားရလေသည်။ သူတို့ နှင့်က
တော့ ဖြစ်စရာရှိတာဖြစ်၊ ပြီးတော့လည်း ပြီးသွားတော့သည်။ ။

*